

- 518: „стотина години“. Б. Пенева, Съврем. мисъл 1916, кн. VI. — „подражатели на всичко“. Б. С. II, 42, 100. — „и справедливо“. Б. С. XIII, 6. — България за ромънска област. Б. С. V, 15.
- 519: тамъ не сж стегнати. Б. С. II, 96—98. — лъжата — дипломация. Б. С. II, 52—53; срв. и гл. VI, 158 нт. — всебългарски. Б. С. V, 12.
- 520: наши противници. Срв. моя Раковски 175 нт.; „Раковски и Гор. пѣтникъ“, СББАН. IX, 97; Раковски, Съчинения 48, 732 и др.
- 521: „това ми твърдение“. Б. С. XI, 9.
- 522: „ужъ за нейно добро“. Б. С. XI, 96—97. — „противъ насъ“. Б. С. XI, 94.
- 523: „за преминаване на времето“. Раковски, Предвестникъ 4—6. — „народи на земята“. Б. С. X, 73, срв. гл. XIV, 469.
- 524: превъзнесенни глави. Б. С. XI, 52—53. — международенъ курсъ. Б. С. XI, 62. — „съчувствието си“. — Б. С. XI, 8—10.
- 525: „народи въ Турция“. Б. С. XI, 10—11.
- 526: „личността на ц. Николай“. Б. С. XI, 57. — „Англия въ Индия“. Б. С. XI, 60—61. — „надмен. ѝ аристокрация“. Б. С. XI, 94.
- 527: „Черна-Гора и Влахия“. Б. С. XI, 13—19; III, 61—62. — слав. държава на балканитѣ. Б. С. XI, 20 нт.
- 528: образецъ на неговото страстно красноречие. Б. С. XI, 72—74.
- 530: „на сжщата Русия“. Б. С. II, 42; V, 10, 23. — „на своето отечество“. Б. С. V, 22, 25, 29, 33, 45 и др.
- 531: „надежда въ Бога“. Б. С. X, 34. — „осжществ. на дѣло“. Б. С. XI, 70—71. — „слабото гръц. дръвче“. Б. С. III, 60.
- 532: „славно семейство“. Б. С. V, 67. — „своитѣ прадѣди“. Б. С. III, 59; II, 17; XIV, 26. — „всесвѣт. везни“. Б. С. XI, 87, 92.
- 533: „задруженъ животъ“. Б. С. IV, 56—59. — „по-лошо е наказанието“. Б. С. V, 11.

ГЛАВА XVI

- 535: сжштината на въпроса. Срв. по-горе, 345—346. — „правил. му разрешение“. Б. С. VIII, 37—38. — „безъ подготовка“. Б. С. VII, 50.
- 538: „индивидуалното щастие“. Б. С. III, 42.
- 539: „фалшивиятъ имъ характеръ“. Б. С. III, 78—79. — „всичко пропада“. Б. С. VII, 25. — „и отъ самата Гърция“. Б. С. II, 14. — „младенцитѣ ви о скалата“. Б. С. XIV, 35.
- 540: басни отъ Езопа. Б. С. III, 80. — „намъ фанариотитѣ“. Б. С. III, 80. — изселването отъ Сливенъ. Б. С. II, 34—35.
- 541: „попитай сърдцето си!“ Б. С. VII, 40—41.
- 542: „два аршина подъ земята“. Срв. по-горе, 249. — „съ презрение“. Б. С. III, 24. — „добъръ плодъ“. Б. С. II, 25.
- 543: „срещнатитѣ сжщества“. Б. С. XIV, 24. — „които ги хвърлятъ“. Б. С. III, 15. — „да го ядатъ“. Б. С. XI, 111. — „онеправд. човѣци“. Б. С. V, 63. — „богатитѣ жители“. Б. С. XIII, 12.
- 544: „града отъ епидемия“. Б. С. III, 20. — „най-силнитѣ бури“. Б. С. XII, 62. — „да се приготви почва“. Б. С. V, 59. — за народнитѣ пословици вж. моитѣ Очерки по бълг. фолклоръ 465 нт. — той ще пише напр. Б. С. IX, 78; XI, 102, 107; XIV, 25.